

szélgetnünk, hogy selmeci hagyományaink további éltetése miképpen lehetséges, sőt, a jelen helyzetben veszteségek nélkül lehetséges-e egyáltalán, hanem arról is, hogy mi legyen egyesületünk jövőjével, ha a jövőt meghatározó diákság jelentős hányada végzés után elhagyja az egyesületet? Sürgősen lépnünk kell, mert nagy a baj... (Erről talán majd egy másik alkalommal részletesebben elmondom a véleményemet.)

Ám maradjunk Selmecen. A menetet kívülről én most láttam először. Az elmúlt húsz évben ugyanis mindig vonultam, próbáltam cantuskodni, néha úgy éreztem, hogy sikerrel. Nos, felülről szemlélve kétségtelen, hogy a magyar csapat a legegységesebb, és létszámában messze a legnagyobb. Ám azt a bányász kocsmá teraszán állva meg kellett állapítanom, hogy ennyi ember ilyen felfordulásban és menetben egyszerre nem tud énekelni. Hiperaktív Biciklisen és a többi Cantuson, de még a felvonuló csapaton sem múlt a dolog, mégis legalább háromfelé szakadtak a nóták. Magánvéleményem, hogy a továbbiakban el kellene döntenünk azt, hogy fűvőszenekarral vonul-e az OMBKE, vagy nótázással? Én az utóbbi mellett szavazok. A nótázni pedig talán úgy lehetne hatásosan, ha több cantusszal nótás csoportokat alakítunk ki, hogy egymástól függetlenül azok vigyék a prímet. Azt meg már csak meg tudjuk szervezni, hogy ez a két-három csoport ne egyszerre, hanem felváltva énekeljen!

Úgy láttam, hogy kevesebben voltunk, mint a korábbi években.

2017. szeptember 9., szombat

A nap bizony jóval hamarabb kelt fel a hegyek mögül, mint mi. Az előző napi

felvonulás után különböző csapszékben pusztítottuk a Steiger sört és a kommersz boroviczkát, és úgy elbeszélgettünk a világ dolgairól, hogy a másnap ismét aznap lett.

Késedelmeskedni pedig nem lehetett, mert a Nagybaldogasszony templomban kezdődött az ökumenikus istentisztelet. Kedves régi ismerőseink: *Tanító Péter*, a most határon túli Csallóközarányos református lelkésze és *Elek László*, az ugyancsak felvidéki Nádsszeg esperes-plébánosa ismét eljöttek, hogy magyar szóval, magyar lélekkel hirdessenek Igét magyar bányászoknak, kohászoknak és erdészeknek. Elegáns, szívhez szóló, méltósággal teli volt ez az istentisztelet. Sokan voltunk, többen, mint az előző években. Befejezőként megrendülten, de friss lélekkel énekeltük el a bányászhimnuszt. Szépen hangzott!

A lélekemelő élményért hálás köszönet illeti a Szent Borbála Akadémiai Kör Egyesületet, hiszen három éve ők szervezték meg először, és azóta is az ő szervező munkájuk eredménye az istentisztelet, mely kiemelkedik a selmecbányai magyar szervezésű programok közül.

A templom előtt már hagyományosan körbe álltunk, és elénekeltük a másik két kar himnusát is, meg néhány selmeci nótát. A jó selmeciek mintha már várták volna ezt az attrakciót, az ablakokba könyökölve meg séta közben megállva hallgattak miniket, s a végén megtapsoltak bennünket.

A nap hátralévő része szokás szerint sörözéssel, barátok társaságában telt, hol itt, hol ott. Én a Kis Mátyásban tatabányai barátaimmal és diákokkal söröztem, onnan átvonultam a Böhmbe, ahol már várták kis társaságunkat jóféle korhelylevessel meg süttekkel.

Estére elfáradtam. Megint dudo-

rászva értem haza, egy kedves selmeci nóta kevergett a gallérom felett, jól megférve a sörökkel és borokkal:

A vendéglőből most jövök éppen
Olyan furcsa vagy te, utca nékem:
Ami jobbra volt, most az van balra!
Utca! Úgy látom, te be vagy nyalva!

2017. szeptember 10. vasárnap

Ismét szép napra virradtunk – ki korábban, ki később, de hogy fáradtan, hogy ne mondjam: másnaposan, az biztos. Az előző esti szakestélyek és nedves estek már láthatóan a huszonévesek terhelhetőségét is próbára tették.

Dél előtt fél 11-kor misére harangoznak a Szent Katalin székesegyházban, de az üres Kammerhofon csak öregasszonyok kocognak felfelé, kezükben imakönyv, fejükön kendő. Üres a város, mindössze a kisboltok előtt van némi jövés-menés. Eltűnt a hétvégi sokezes forgatag, a kocsmák és a teraszok is üresek. A legnagyobb forgalmat talán csak a magyar rendszámú buszok és autók alkotják, elindultak hazafelé.

Búcsúzunk mi is szállásunktól, búcsúzunk a „selmeci állandó és meghatalmazott konzulunktól”, *Paréj Zsuzsától*, aki mint mindig, most is nagyon-nagyon sokat segített szálláshelyeket szerezni, programokra helyet biztosítani. A balekság is nehezen, de összekanalazza magát, és aztán irány haza!

Hazaérve elmondom, hogy mi az oka az összeizzadt ingeknek, a gyűrött zubbonyoknak, a karikás és vérágas szemeimnek, és annak, hogy már alkonyat után elvonulok pihenni... Hát persze: Selmec, Selmec, sáros Selmec....

Jó szerencsét!

Pataki Attila

Selmeci szellem a BME-n, a Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar hagyományőrzői

Akik olvasták a lap 2011/1. számának (144. évfolyam) 47. oldalát, *Kiss Katalin a. Kátya* tollából már értesülhettek arról, hogy a selmeci hagyományok szellemében rendezett szakestélyeket a Budapesti Műszaki Egyetemen (BME) is tartanak. Ebben az írásban – a lap főszerkesztőjének

felkérésére – arról esik szó, hogyan alakult ki ez a helyzet.

A kezdetekhez 1998-ig kell visszanyúlni. A BME-KSK (akkor Közleke-

désmérnöki Kar) egyik, a hagyományos képzésének végéhez közeli hallgatóját, a. *Ákicicát*, a miskolci Gépészmérnöki Kar Valétabizottságának egyik tagja meghívta a gyűrűavató szakestélyére. A szakestély annyira elvarázsolta, hogy elhatározta, ő is ilyen méltóságteljes és mégis diákosan vidám ünnep keretében szeretné egyetemi tanulmányait befejezni, búcsúzni barátaitól és az alma matertől.

Bátyja és gyanúm szerint a Valétabizottság más tagjai segítették terve végrehajtásában. Egyetemi éveiből egyet feláldozott azért, hogy a kar első gyűrűavató szakestélyét megszervezze. Ennek érdekében számos egyetemi vezetővel és az ősi karok valétabizottságaival egyeztetett, keresett támogatókat. Természetes, hogy a tervezett eseményhez hallgatótársait is meg kellett nyernie, ami egyébként egyáltalán nem volt nehéz. Hallgatótársaival, meghívásra, kisebb küldöttségekkel látogatták Miskolc, Sopron és Dunaújváros szakestélyeit és mindenkor invitálták az aktuális valétabizottságokat a viszontlátogatásra. Ebben az időszakban tudták meg, hogy jómagam Miskolcon kaptam „öntész diplomát”, vagyis a kar oktatói között találtak egy firmát. Sokat kérdeztek a szakestélyekről és a selmeci hagyományokról. A lelkesedésüket jellemzi, hogy már az első szakestélyen elhangzott az a kari himnusz, szánt dal – két végzős hallgató alkotásaként – ami az utóbbi években már az egyetemi diplomakiosztó ünnepségeken is elhangzik. Szubjektív megjegyzésem: a dal szövege és zenéje a selmeci hagyományok szelleméhez, kari himnuszhoz illő.

Amikor elérkezett az első szakestély megnyitójának pillanata (1999. május 6-a), a kb. 200 fős társaság felettébb összetett volt. A végzős, gyűrűavatós hallgatókon kívül mind-egyik „közlekkari” (KSK) évfolyam, az egyetem és karainak vezetése, valamint a történelmi karok valamennyi valétabizottsága képviseltette magát. A szokásos módon megválasztott első preases a. *Szaki Dani* volt. A külső segítség tényét igazolja, hogy akkor még nem voltak meg a tisztségviselők szalagjai, azokat Miskolcra kapták kölcsön. Továbbá a felolvasott házirend is kísértetiesen hasonlított a korábban hallottakhoz stb. Azt, hogy a

társaság egy része nem ismerte a szakestély rendjét, jól jellemzi, hogy az akkori dékán asszony csak harmadik nekifutásra (kis segítséggel) tudta megkezdeni komolypohár beszédét, mert megfeledezett a szakestély megfelelő megszólításának módjáról, így a „kedves” kezdetű megszólítást a hozzáértők hangos pfújozása szakította meg. Később, éveken át, emlékezetesen jó komolypohár beszédeket tartott.

A szervezők hamar átértékelték, hogy ez a szakestély ugyan osztatlan sikert aratott a résztvevők körében, de azt is, hogy számos sebből vérzik annak alapja. A folytatás iránti igény és elkötelezettség egyhangú és erős volt. Annak érdekében, hogy a rend irányába tervszerűen és összehangoltan haladjanak, nem sokkal később, egy helyi specifikumot jelentő, Kraft Szakestélyt szerveztek, csak a „vezetőség” tagjai számára. A Kraft Szakestély azóta is él, most is a kari vezető hagyományörző hallgatóinak stratégiai szakestélye. Arra vendég akkor és azóta sem kap meghívást, ami alól én vagyok az egyetlen kivétel. A második és további Kraft Szakestélyekre a korábbi legmagasabb preasesek is meghívást kapnak. Ákicica ekkor már nem követte az eseményeket. Az első feladat a balekoktatás megszervezése és azóta rendszeres lebonyolítása volt. 2001-ben már volt balekkeresztelő és szalagavató szakestély is. Firmaköszöntő szakestélyt 2004-től rendeznek.

Talán eddig tartott a most is fejlődésben lévő folyamat első üteme. Ebben az időszakban kellett a hagyományosról (ötéves) a BSc-MSc oktatási rendszerre való áttérés következményeiről, a szükséges változásokról is dönteni, ami természetesen, szintén a Kraft Szakestély közös bölcselétén alapult.

Az ismert, négyrészes ezüstgyűrű kari szimbólummal díszített első példánya 2008-ban készült el, amit az arra érdemesek akkor és azóta a firmaköszöntő szakestélyen húzhatnak az ujjukra.

A kezdetben sztochasztikus tartalmú balekoktatásoknak és vizsgáknak ma már kialakult rendje van, az utóbbi években alig változott. Eleinte nem volt írásos „tananyag”. Az első, egységes szerkezetű, „A balek tudnivalói”

kiadvány 2008-ban született. Az évenkénti frissítést követően 2013-ban született meg a csaknem stabilnak mondható verzió. Talán az az újdonság, hogy ettől az évtől a Neptunban is rögzített időben tartják az oktatást, ami tankör rendszerben folyik. Az oktatást a kari vezetés és a HK (Hallgatói Képviselő) támogatásával, a hallgatókból álló mentor gárda tartja. A „kemény magot” a hagyományörzők alkotják. 2014 óta a balekkeresztelő szakestély után is rendszeresen tartanak daltanuló este- ket, természetesen többnyire a HaBárban, ami a kari Kollégium „Szórakoztató és Élménycentrum” elnevezésű intézménye.

2000-ben jelent meg az első kari daloskönyv, 2003-ban és 2010-ben bővített, javított kiadásokat adtak közre és a 4. kiadás szerkesztése folyamatban van.

A selmeci szellemmel a KSK-ra felvett hallgatók 2009 óta már a gólyatáborban megismerkedhetnek. Egy tájékoztató előadás után egy – szerintem szintén helyi specialitás szerint – kvázi szakestélyen vehetnek részt. Ez a rövid esemény hasonlít egy „rendes” szakestélyhez, melynek folyását ott meg-megszakítja egy-egy rövid magyarázat arról, hogy mi miért történik, miért úgy történik stb.

A selmeci hagyományok szellemében nevelkedett közlekes hallgatóknak 2013 óta van szakmai egyenruhája, amit Wanderernek neveznek (jelentése: vándor, egyben egy híres autómárka), melynek létrehozásáról a 2011. évi Kraft Szakestélyen döntöttek. Az egyenruha megjelenésével az volt a cél, hogy utaljon elsősorban a szakma hagyományos egyenruhájára (szín, megjelenés; elsősorban a hajózásból merítve), de illeszkedjen a selmeci egyenruhák sorába is. Az új Wandererek avatása mindig a Firmaköszöntő Szakestélyeken történik, természetesen a Wanderer avató dal éneklésével egybekötve.

Asztaltársaságok 2008 óta működnek, melyek egy része a hallgatók végzésével meg is szűnik, de van három, amelyik azóta is hallatja hangját a szakestélyeken.

A kari hallgatók selmeci szellemének tesztelésére szerintem egy lehetséges, jó módszer a szakestélyek hangulatának, a résztvevők viselke-

désének, a rendszer működésének megítélése. Azért is invitáltuk a 2010. esztendő Gyűrűavató Szakestélyére az OMBKE akkori főtitkárát, *Lengyel*

Károly a. Charliet, hogy szakavatott, Selmec okán közvetlenül érintett, de az adott miliót kevéssé ismerő vezetőként alkosson ezekről véleményt.

Így született az írás elején idézett BKL cikk.

Buza Gábor a. Macedon

Minden jegy elkelt EUROGUSS 2018 sajtókonferencia, Hamburg–Lübeck, 2017. október 17–18.

A nürnbergi vásárszervezők (NürnbergMesse) az EUROGUSS nyomásos öntészeti szakkiállítás és vásár megnyitása előtt néhány hónappal, 2017. október 17–18-án Hamburgban, illetve Lübeckben látták vendégül a többségében német, de a nemzetközi szakmai folyóiratokat is képviselő újságírókat. A cseh, holland, francia, olasz, török kollégák között a BKL Kohászat képviselője sem maradt el.

A rendezvény Lübeckben a Dräger cég orvosi berendezések gyárában vette kezdetét. A nagy múltú cég mi másnak köszönhetően mai piaci dominanciáját, mint egy szabadalom, ami a sör csapolását tette először biztonságossá és ellenőrizhetővé. Mi öntők, mondjunk tehát köszönetet *Dräger* úrnak és fiának, hogy 1889-ben kifejlesztette a Lubeca-szelepet, melyet szabadalmi oltalom alá helyezett és megtartva a jogot, saját gyártást és értékesítést indított el. Innentől vált lehetővé a nagy nyomású gázpalackból kiáramló szén-dioxid-gáz szabályozott körülmények közötti söröshordóba juttatása, melynek eredménye a ma ismert csapolt sör. A szén-dioxid-szelepet követően a sűrített oxigéné lett a cég életében a főszerep. A századfordulóra már a „Technológia az életért” vált a cég mai napig tartó vezető filozófiájává. Altatóberendezések, oxigénmaszkok, inkubátorok, műtéti segédberendezések évszázados fejlesztése napjaink meghatározó orvosi berendezéseket gyártó és forgalmazó vállalkozásává tette az ötödik Dräger-generáció által vezetett céget. Természetesen orvosi berendezésekből sem hiányozhatnak öntvények, és mivel nyomásos öntészeti vásár szervezői voltak a vendéglátóink, ezért a

nyomásos öntéstechnológiával készített termékeket mutatták be nekünk. A legmodernebb orvosi berendezések meglepően összetett geometriájú, nagy felületű, vékony falvastagságú alumíniumöntvényeket rejtenek. Ilyen pl. a webkamerával ellátott ergonomikus kezeléssű műtőlámpa lámpatestje, vagy egy altatóberendezés háza, egészen egy ultramodern inkubátor-kabin fekvőfelületéig. Az éves darabszámok alig pár ezerre tehetőek, emiatt a nyomásos öntésszám költsége igen jelentős tényező a termékek árában. A Dräger cég alkatrészbeszerzőjének egy a helyszínen beajánlott, hazai innovatív öntődei vállalkozás, az Alu-Öntő Kft. talán a jövőben még gazdaságosabbá teheti a cégóriás működését, ezzel együtt új piac megteremtését jelentheti egy magyar öntőde számára.

Sajtótájékoztató

A sajtótájékoztatóra, melyre minden jegy elkelt, a hamburgi St. Pauli kikötőben, a partot hidakkal összekötő úszó platform egyik kis éttermében, október 18-án került sor. A beszámolót *Christopher Boss*, az 2018. január 16–18-i EUROGUSS nyomásos öntészeti szakvásár rendezvényvezetője azzal kezdte, hogy az előkészületek a legjobb ütemben haladnak, majd hozzátette, hogy a sajtótájékoztatóra magával hozott aktuális kiállítói létszámot az előző este kilenc vásárossal meg kellett emelnie, így a teljes létszám minden idők legnagyobbja, 609 lett. Majd sorolni kezdte a rekordokat döntő számokat, adatokat. Hasonlóan, mint 2016-ban a kiállítók fele ismét külföldről érkezik, ezúttal 35 különböző országból jelentkeztek kiállítóként.

A kiállítók között szám szerint a németek az elsők, őket követik az olaszok 125 szereplővel, majd a harmadik helyre 23 vállalattal Törökország jelentkezett be, a dobogósokat Svájc, Ausztria és Spanyolország követi. A vásár területe 18 500 m², melyet teljes egészében, az utolsó négyzetméterig kihasználtak. A 2020-as vásárra új csarnokot kell építeniük Nürnbergben, hogy el tudják helyezni a kiállítókat. Tendenciává vált, hogy a cégek a következő vásárra megnövelt kiállítói felületi igénnyel állnak elő. 2018-ban a világ más pontjain is aktívak a nürnbergi vásárszervezők a nyomásos öntészet területén: július 18-tól 20-ig Shanghaiban (Kína) a CHINA DIECASTING kiállításon, október 24-től 26-ig a Guadalajarában (Mexikó) először a Fundiexpo kiállításon, majd Delhiben (India) az ALUCAST-on lesznek jelen december 6-tól 8-ig.

A szakmai kínálat a teljes öntészeti értékteremtő láncot lefedi

A kiállítók 38%-a nyomásos öntődék, a többi pedig az értékteremtő lánc más szereplői, olyanok mint öntőgép, perifériaberendezés-, kemence-, szerzőszám-, ötvözet-, forma- és leválasztóanyag-gyártó cégek. Mindezek mellett megjelennek az öntvények utókezeléseivel, felülettechnikával, minőségbiztosítással, irányítás-, és hajtástechnikával, gyors prototípusgyártással foglalkozó cégek termékei. 2016-ban 12 000 érdeklődőt fogadtak, ez a szám 2018-ban várhatóan több lesz. A kiállítókról és termékekről a www.euroguss.de/exhibitors-products oldal nyújt részletes tájékoztatást.